

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De iuuenili ætate. cap. xcviij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

De iis, qui ex locis in loca libenter migrant.

CAP. XCV.

XEVNTI & introëunti non erit pax à tribulatione. *Zach. 3.*
 Vita nequam hospitandi de domo in domum: & vbi hospitabitur, non *Eccli. 29.*
 fiducialiter aget, nec aperiet os.

De mercenariis, & iis qui mercenarios fraudant.

CAP. XCVI.

NON morabitur opus mercenarij tui vsque manè. *Leuit. 19.*
 Non negabis mercedem indigentis, & pauperis fratris tui, siue ad- *Deut. 24.*
 uenæ, qui tecum moratur in terra: sed eadem die reddes ei pretium la-
 boris sui ante Solis occasum, quia pauper est, & ex eo sustentat animã
 suam: ne clamet contra te ad Dominum, & reputetur tibi in peccatũ.

Væ qui ædificat domum suam in iniustitia, & cœnacula sua non in iudicio: a- *Hier. 22.*
 micum suum opprimet frustra, & mercedem eius non reddet ei.

Non lædas seruum in veritate operantem, nec mercenarium dantem animam *Eccli. 7.*
 suam.

Ei, qui operatur, merces reputatur, non secundum gratiam, sed secundum de- *Rom. 4.*
 bitum.

Ecce merces operariorum, qui messuerunt regiones vestras, quæ fraudata est à *1ac. 5.*
 vobis, clamat: & clamor eorum in aures Domini Sabaoth introiuit.

De his qui frustra laborant.

CAP. XCVII.

VANVM laboravit, congregas diuitias, ex quibus non gustabit. *Iob.*
 Veruntamen vanè conturbatur omnis homo viuens. *Psal. 38.*

Qui seminat iniquitatem, metet mala: vanitatem operum suorum *Pro. 22.*
 consummabit. Qui persequuntur mala, mente carent: omnes vani,
 qui faciunt quæ sibi grata sunt, nihil inde vtilitatis percipient.

In vacuum laboravi: sine causa, & vanè fortitudinem meam consumpsi. *Esai. 49.*
 Confidunt in nihili, & loquuntur vanitates: conceperunt laborem, & pepere- *59.*
 runt iniquitatem. Telas araneæ texuerunt.

Qui docet fatuum, quasi qui conglutinat testam. Vnus ædificans, & vnus *Eccli. 22.*
 destruens: quid prodest illis nisi labor? Vnus orans, & vnus maledicens: cuius *34.*
 vocem exaudiet Deus?

Cribo aquam ferentes, & in pertusum dolium aquam infundentes. *Basil.*

De iuuenili ætate.

CAP. XCVIII.

QVO corrigit adolescentior viam suam? in custodiendo sermo- *Psal. 118.*
 nes tuos.

Iuuenis cum piis viris: & recta via eius. *Prou.*

Melior est puer pauper & sapiens, quàm rex senex, & insapiens. *Eccli. 4.*
 Lætare iuuenis in adolescentia tua, & in bono sit cor tuum in diebus iuuentu- *11,*
 tis tuæ, & ambula in viis cordis tui immaculatus.

Adolescens loquere, si quid tibi opus est: vix autem, si interrogaris. *Eccli. 32.*

Volo iuniores nubere, filios procreare, matresfamilias esse, nullam occasio- *1. Tim. 5.*
 nem dare aduersario maledicti gratia. Iam enim quædam conuersæ sunt retro Sa-
 tanam.

Basil. Naturâ hic morbus iuuenibus insitus est, ut præ animi leuitate iam se tenere existimēt et quæ sperant. Nam cum tranquillitatem aut nocturnam quietem nacti sunt, eiusmodi rerum species sibi fingunt, quæ nullo modo existere queant, mentis videlicet leuitate ad omnia velut præcipites acti, ac vitæ splendorem, amplum matrimonium, elegantem sobolem, longam senectutem, delatōsque ab omnibus hominibus honores sibi proponentes. Deinde, cum nusquam cogitatione consistere, gradūque figere possint, supra modum intumescunt, & qua sunt amentia, speratis rebus, tanquam iam presentibus, ac velut ad pedes positus frui sibi videntur.

Naz. O-rat. de seipso. Inter eum qui ætate puer est, & eum qui puerili animo est, nihil interest. Quidnam carne genio indulgente, ac præcipiti iuuentute stolidius est? Iuuenili adhuc ætate est quispiam? Aduersus vitiosas affectiones fortem ac strenuum se præbeat: atque hoc emolumentum ex iuuentute percipiat, ut non ea, quæ huic ætati consentanea sunt, patiatur, verum senilem prudentiam in florenti ac vegeto corpore colat. Atque ex hac victoria maiorem animo voluptatem capiet, quam qui in Olympia coronam consequuntur.

InTetrast. Vtrumque turpe, cum sene est infirmior Iuuenis, eoque stultior rursus senex. Ergo ille, ut ætas postulat, prudentia excellat: at hic ante canos sit sophus.

Euagr. Greg. Nyss. Cōsiliū in omni re à senibus percedum. Iuuenis placidus multa sùfferit: imbecillis autem animi senem quis sùfferet? In omni ut plurimum negotio periculosum est à iuuentute cōsiliū capere: nec facile quisquam rem aliquam magni momenti ex sententia successisse reperiat, in qua ad deliberationis societatem senectus adhibita non fuerit.

De morbo & imbecillitate laborantibus: & quod eos visitare oporteat.

CAP. XCIX.

Prout. 21. **VI** obturat aurem suam ad clamorem pauperis: & ipse clamabit, & non exaudietur.

Eccli. 7. 38. 30. Non te pigeat visitare infirmum: ex his enim in dilectione firmaberis. Fili, in infirmitate tua ne despicias teipsum: fedora Dominum, & ipse curabit te. Melior est mors, quam vita amara: & requies æterna, quam languor perseverans.

Mat. 25. Iac. 5. Infirmitas eram, & visitastis me.

Infirmitas quis in vobis? inducat Presbyteros Ecclesiæ, & orent super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini. Et oratio fidei saluabit infirmum, & alleuiabit eum Dominus.

Gal. 6. Alter alterius onera portate: & sic adimplebitis legem Christi. Mementote infirmorum: ut qui ipsi quoque sitis in corpore.

Naz. Mat. 25. Effrenata prosperitati morbus cum sapientia coniunctus præstat. Quod si propter egestatem nihil habeas, quod pauperi impertias, teipsum offer, ac verborum consolationem ipsi muneris loco adhibe. Infirmitas eram, inquit, & non visitastis me. Opes non habes? At pedes habes, & os, & sermones. Ingredere, & consolare, ac mœrorem pelle, alacrioremque ac patientiorem egrotum redde.

Chrysof. Ne te, ô homo, fratres tuos egrotantes visitare pudeat. Siquidem huiusmodi visitationes & hortus, & prædicationes, atque conuiuia amœniores sunt. Nam ex hortis nihil boni nobiscum domum referimus: ex conuiuio rursus ebrietatem ac dementia, & innumera mala. At ex huiusmodi visitationibus lætas spes, diuinam benevolentiam, cœlestem fiduciam, animi probitatem & æquitatem lucratur: atque hoc denique, ut nullis rerum euentibus consternemur, sed in omnibus, quæ humanitus accidunt, philosophicum animū præstemus.

Aduersus eos qui egrotant. Plerique diuites à sanis ministerium exigunt, & quidem citra ullam indulgentiam: egrotantium autem nullam omnino curam gerunt. Verum, oborto morbo, visitationis omnis experti

